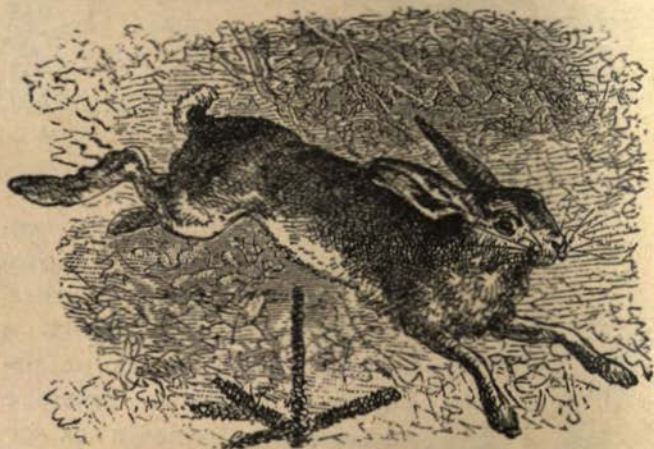

Долу, като бѣла топка се изторкули отъ за-
сиѣжения храстъ на пжтеката заякъ; за минутка
той приседна, изправи се на заднитѣ си крака,
размаха дългитѣ си уши, помириса въздуха, из-

прѣхтѣ и се зае да измие съ предни лапки
смиѣшната си муцунка, за да се разхубави. Вне-
запно едно дърво изпраця отъ студъ. Трепна
заякътъ, подскочи и хукна стремглаво по пжтеката,
изкочи на полето, дето разтреперанъ отъ страхъ
се сгуши подъ самотния шипковъ храстъ.

